

איכה פ"א The Loneliness of Zion

(א) רָאָה יְקוֹק וְהִבִּיטָה כִּי הֵייתִי זֹלָלָה : ס
 (ב) לֹא אֲלִיכֶם כְּלַעֲבָרִי דָרָךְ תִּבְיטוּ וְרָאוּ אִם־יֵשׁ מִכְּאוֹב כְּמִכְּאֹבִי אֲשֶׁר עוֹלָל לִי אֲשֶׁר הוֹגֵה יְקוֹק בְּיוֹם חֲרוֹן אַפָּו : ס
 (ג) מִמְרוֹם שְׁלַח־אֵשׁ בַּעֲצַמְתִּי וַיִּרְדְּנָה פֶּרֶשׁ רֶשֶׁת לְרַגְלֵי הַשִּׁיבְנֵי אַחֲוֹר נִתְנַנְּלִי שְׁמֵמָה כְּלַהֲיוֹם דָּוָה : ס
 (ד) נִשְׁקַדְּ עַל פְּשָׁעֵי בְדָדוֹ יִשְׁתַּרְנְגוּ עָלָיו עַל־צַוְאָרָיו הַכְּשִׁיל כְּחִי נִתְנַנְּנִי אֲדָנָי בִּידָי לֹא־אוֹכֵל קוֹם : ס
 (ה) סֵלָה כָּל־אֲבִירָיו אֲדָנָי בְּקִרְבִּי קָרָא עָלַי מוֹעֵד לִשְׂבָר בַּחוּרָי גַּת דָּרָךְ אֲדָנָי לְבַתוֹלַת בְּתֵי־הַהוֹדָה : ס
 (ו) עַל־אֲלֵחָהּ אֲנִי בּוֹכֶיהָ עֵינָיו עֵינִי יִרְדָּה מַיִם כִּי־רַחֵק מִמּוֹנֵי מִנְחָם מְשִׁיב נֹפְשֵׁי הָיוּ בְּנֵי שׁוֹמְמִים כִּי גָבַר אוֹיֵב : ס
 (ז) הֲרֹשָׁה צִוּוֹן בְּדִדְיָהּ אֵין מִנְחָם לָהּ צֹהֵה יְקוֹק לַיַּעֲקֹב סְבִיבָיו צָרֵינוּ הֵייתָה יְרוּשָׁלַם לְנֹדָה בִּינֵיהֶם : ס
 (ח) צְדִיק הוּא יְקוֹק כִּי פִיחוּ מְרִיתִי שְׁמַעוּנָא כְּלַעֲמִים הַעֲמִים וְרָאוּ מִכְּאֹבִי בְּתוֹלְתִי וּבַחוּרֵי הֶלְכוּ בְּשָׁבִי : ס
 (ט) קָרָאתִי לְמֵאֵהֱבֵל הַמָּה רְמוּנֵי כְּהֵנִי וַיִּקְנֵי בְּעִיר גִּוְעוּ כִּי בִקְשׁוּ אֲכָל־לָמוֹ וַיִּשְׁיבוּ אֶת־נַפְשָׁם : ס
 (כ) רָאָה יְקוֹק כִּי־צָרֵלִי מַעִי חֲמַרְמָרוּ נִהַפְּדוּ לְבַי בְּקִרְבִּי כִּי מָרוּ מְרִיתִי מַחוּרֵי שְׁפָלָה חָרַב בְּבֵית כְּמוֹת : ס
 (כא) שָׁמְעוּ כִּי נֶאֱנַחָה אֲנִי אֵין מִנְחָם לִי כְּלֹאֲנֵי שְׁמַעוּ רַעְתֵּל שִׁשׁוּ כִּי אֲתָה עֲשִׂיתָ הַבְּאֵת יוֹם־קָרָאתָ וַיִּהְיוּ כְּמוֹנֵי : ס
 (כב) תִּבְאָ כְּלַדְעָתֶם לְפָנָיָד וְעוֹלָל לָמוֹ כַּאֲשֶׁר עוֹלָלְתָ לִי עַל כָּל פְּשָׁעֵי כִּי־רַבּוֹת אֲנַחְתִּי וְלִבִּי דָוָי : פ

(א) איכה! ישבה בדד העיר רבתי עם היתה כאלמנה רבתי בגוים שרתי במדינות היתה למס : ס
 (ב) וכל תבפה בלילה ודמעתי על לחיה אירלה מנחם מפל אהביה פלרעיה בגדו בה היו לה לאיבים : ס
 (ג) גלתה יהודה מעלני ומרב עבדה היא ישבה בגוים לא מצאה מנוח כלרדפיה השיגיה בין המצרים : ס
 (ד) דרכי ציון אבלות מפלי באי מועד כלשעריה שוממין כהניה נאנחים בתולתיה נוגות והיא מרלה : ס
 (ה) היו צריה לראש איביה שלו כייקוק הוגה על רבפשעיה עולליה הלכו שבי לפניצר : ס
 (ו) ויצא מבתציון כלחדרה היו שריה פאילים לאמצאו מרעה וילכו בלאכח לפני רודף : ס
 (ז) זכרה ירושלם ימי עניה ומרודיה כל מחמדיה אשר היו מימי קדם בגל עמה בנדצר ואין עוזר לה ראוה צרים שחקו על משבתה : ס
 (ח) חטא חטאה ירושלם עלכן לנידה היתה כלמכבדיה הזלויה כיראו ערותה גם היא נאנחה ותשב אחור : ס
 (ט) טמאתה בשוליה לא זכרה אחריתה ותד פלאים אין מנחם לה ראה יקוק אתעניי כי הגדיל אויב : ס
 (י) ידו פרש צר על כלמחמדיה כיראתה גוים באו מקדשה אשר צויתה לאיבאו בקהל קד : ס
 (יא) כלעמה נאנחים מבקשים לחם נתנו מחמדיהם באכל להשיב נפש -

II Kings 24

(18) Zedekiah was twenty-one years old when he began to reign; and he reigned eleven years in Jerusalem. And his mother's name was Hamutal the daughter of Jeremiah of Libnah. (19) And he did that which was evil in the sight of Hashem, according to all that Jehoiakim had done. (20) For through the anger of Hashem it came to pass in Jerusalem and Judah, until He had cast them out from His presence. And Zedekiah rebelled against the king of Babylon.

II Kings 25

(1) And it came to pass in the ninth year of his reign, in the tenth month, on the tenth day of the month, that Nebuchadnezzar king of Babylon came, he and all his army, against Jerusalem. And he encamped against it, and they built a bulwark around it. (2) So the city was under siege until the eleventh year of King Zedekiah. (3) On the ninth day of the month the famine was severe in the city, so that there was no bread for the people of the land. (4) Then the city was broken into, and all the men of war fled by night by the way of the gate between the two walls, which was by the king's garden — now the Chaldeans were surrounding the city — and the king went by the way of the Arabah. (5) But the army of the Chaldeans pursued after the king and overtook him at the plains of Jericho; and all his army was scattered from him. (6) Then they took the king, and carried him up to the king of Babylon to Riblah; and they gave judgment upon him. (7) And they slew the sons of Zedekiah before his eyes, and they blinded the eyes of Zedekiah, and bound him in chains, and carried him to Babylon.

II Chronicles 36

(11) Zedekiah was twenty-one years old when he began to reign; and he reigned eleven years in Jerusalem; (12) and he did that which was evil in the sight of Hashem his God. He did not humble himself before Jeremiah the prophet speaking from the mouth of Hashem. (13) And he also rebelled against king Nebuchadnezzar, who had made him swear by

1. מל"ב כד

(יח) ברעשירים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו חמוטל בת ירמיהו מלבנה : (יט) ויעש הרע בעיני יקוק ככל אשרעשה יהויקים : (כ) כיו עלצאף יקוק היתה בירושלם וביהודה עד השלכו אתם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך בבל :

2. מל"ב כה

(א) ויהי בשנת התשיעית למלכו בחדש העשירי בעשור לחדש בא ובכדנאצר מלך־בבל הוא וכלחילו עלירושלם ונחו עליה ויבנו עליה דיק סביב : (ב) ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו : (ג) בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ : (ד) ותבקע העיר וכלאנשי המלחמה הלילה דרך שער בין החמתים אשר עלגו המלך וכשדים על העיר סביב וילך דרך הערבה : (ה) וירדפי חיל־כשדים אתר המלך וישגו אתו בערבות ירחו וכלחילו נפצו מעליו : (ו) ויתפשו את־המלך ויעלו אתו אלמלך בבל רבלתה וידברו אתו משפט : (ז) ואת־בני צדקיהו שחטו לעיניו ואת־עיני צדקיהו עור ויאסרוהו בנחשתים ויבאהו בבל : ס

3. דהי"בלו

(יא) ברעשירים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם : (יב) ויעש הרע בעיני יקוק אלהיו לא כנע מלפני ירמיהו הנביא מפי יקוק : (יג) וגם במלך נבוכדנאצר מרד

God; but he stiffened his neck, and hardened his heart from turning to Hashem, the God of Israel.

Rashi ibid

(13) who adjured him by God as is explained in Ezekiel (17:12): "Say now to the rebellious house, etc." The entire chapter was written regarding Jehoiachin and Zedekiah: (verse 13f.) "took its king and its princes, and brought them to him to Babylon," refers to Jehoiachin and his company. "And he took of the royal seed and formed a covenant with him," refers to Zedekiah.

Yirmiyahvu 27

(2) "Thus says Hashem to me, 'Make you bonds and bars, and put them on your neck; (3) and send them to the king of Edom, and to the king of Moab, and to the king of the children of Ammon, and to the king of Tyre, and to the king of Sidon, by the hand of the messengers who come to Jerusalem to Zedekiah king of Judah; (4) and give them a charge to their masters, saying, 'Thus says Hashem of Hosts, the God of Israel, 'Thus shall you tell your masters, (5) 'I have made the earth, the men and the animals that are on the surface of the earth, by My great power and by My outstretched arm; and I give it to whom it seems right to Me. (6) Now have I given all these lands into the hand of Nebuchadnezzar the king of Babylon, My servant; and the animals of the field also have I given him to serve him. (7) All the nations shall serve him, and his son, and his son's son, until the time of his own land come; and then many nations and great kings shall make him their bondservant. (8) It shall happen, that the nation and the kingdom which will not serve him, Nebuchadnezzar king of Babylon, and that will not put their neck under the yoke of the king of Babylon, that nation I will punish,' says Hashem, 'with the sword, and with the famine, and with the pestilence, until I have consumed them by his hand. (9) But as for you, don't you listen to your prophets, nor to your diviners, nor to your dreams, nor to your soothsayers, nor to your sorcerers, who speak to you, saying, 'You shall not serve the king of Babylon', (10) for they prophesy a lie to you, to remove you far from your land, and that I should drive you out, and you should perish.

(12) I spoke to Zedekiah king of Judah according to all these words, saying, "Bring your necks under the yoke of the king of Babylon, and serve him and his people, and live. (13) Why will you die, you and your people, by the sword, by the famine, and by the pestilence, as Hashem has spoken concerning the nation that will not serve the king of Babylon? (14) Don't listen to the words of the prophets who speak to you, saying, 'You shall not serve the king of Babylon'; for they prophesy a lie to you. (15) 'For I have not sent them', says Hashem, 'but they prophesy falsely in My name; that I may drive you out, and that you may perish, you, and the prophets who prophesy to you.'"

Ibid 28

(1) It happened the same year, in the beginning of the reign of Zedekiah king of Judah, in the fourth year, in the fifth month, that Hananiah the son of Azzur, the prophet, who was of Gibeon, spoke to me in the house of Hashem, in the presence of the priests and of all the people, saying,

Yechezkel 17

(12) "Say now to the rebellious house, 'Don't you know what these things mean?' Tell them, 'Behold, the king of Babylon came to Jerusalem, and took its king, and its princes, and brought them to him to Babylon. (13) And he took of the seed royal, and made a covenant with him. He also brought him under an oath, and took away the mighty of the land; (14) that the kingdom might be base, that it might not lift itself up, but that by keeping his covenant it might stand. (15) But he rebelled against him in sending his ambassadors into Egypt, that they might give him horses and much people. Shall he prosper? Shall he escape who does such things? Shall he break the covenant, and yet escape? (16) As I live,' says Hashem Elohim, 'surely in the place where the king dwells who made him king, whose oath he despised, and whose covenant he broke, even with him in the midst of Babylon he shall die. (17) Neither shall Pharaoh with his

אֲשֶׁר הִשְׁבִּיעוּ בְּאֱלֹהִים וַיִּקְשׁ אֶת־עֲרֹפוֹ וַיֹּאמֶץ אֶת־לִבּוֹ מִשׁוּב וְאֵלֶיֶךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל :

4 רש"י שם

(יג) אֲשֶׁר הִשְׁבִּיעוּ בְּאֱלֹהִים - כמפורש (ביחזקאל י"ז) אמר נא לבית המרי וגומר וכל הפרשה נאמר על יהויכין וצדקיהו (שם /יחזקאל י"ז/) ויקח מלכה ושריה ויבא אותם אליו בבלה זה יהויכין וסיעתו (שם /יחזקאל י"ז/) וַיִּקְח מִזֶּרַע הַמְּלוּכָה וַיִּכְרֹת אֹתוֹ בְּרִית - זה צדקיהו :

5 ירמיהו כז

(ב) כֹּה־אָמַר יְקֹקֵק אֱלֹהֵי עַשְׂיָה לְךָ מוֹסְרוֹת וּמָטוֹת וַיִּנְתְּנֵם עַל צְנֹאֲדָךְ : (ג) וְשִׁלַּחְתֶּם אֶל־מֶלֶךְ אֲדוּם וְאֶל־מֶלֶךְ מוֹאָב וְאֶל־מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן וְאֶל־מֶלֶךְ צֹר וְאֶל־מֶלֶךְ צִידוֹן בְּיַד מַלְאָכִים הַבָּאִים רְוֵשְׁלָם אֶל־צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה : (ד) וְצוֹיַתְּ אֹתָם אֶל־אֲדָנֵיהֶם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְקֹקֵק צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כֹּה תֹאמְרוּ אֶל־אֲדָנֵיכֶם : (ה) אֲנֹכִי עָשִׂיתִי אֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַבְּהֵמָה וְאֶת־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ בְּכַחַי הַגְּדוֹל וּבְזִרְעוֹתַי הַנְּטוּיָה וַיִּנְתְּנִיָּה לְאִשֶׁר יִשָּׂר בְּעֵינָי : (ו) וְעַתָּה אֲנֹכִי נֹתְתִי אֶת־כָּל־הָאָרְצוֹת הָאֵלֶּה בְּיַד נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל עַבְדִּי וְגַם אֶת־חַיַּת הַשָּׂדֶה נֹתְתִי לוֹ לְעַבְדּוֹ : (ז) וְעַבְדּוּ אֹתוֹ כָּל־הַגּוֹיִם וְאֶת־בָּנָיו וְאֶת־בָּרְבָנָיו עַד בֹּאֲעַת אֲרָצוֹ גַם־הוּא וְעַבְדּוּ בּוֹ גּוֹיִם רַבִּים וּמְלָכִים גְּדֹלִים : (ח) וְהָיָה הַגּוֹי וְהַמְּמֻלְכָה אֲשֶׁר לֹא־יַעֲבֹדוּ אֹתוֹ אֶת־נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וְאֶת אֲשֶׁר לֹא־יִתֵּן אֶת־צְנֹאוֹרוֹ בְּעַל מֶלֶךְ בָּבֶל בְּחָרָב וּבְרָעַב וּבְדָבָר אֶפְקֹד עַל־הַגּוֹי הַהוּא נֹאֵם יְקֹקֵק עַד־תָּמִי אֹתָם בְּיָדוֹ : (ט) וְאֹתָם אֶל־תִּשְׁמְעוּ אֶל־נְבִיאֵיכֶם וְאֶל־קְסָמֵיכֶם וְאֶל־חֲלָמֹתֵיכֶם וְאֶל־עֲנַנֵּיכֶם וְאֶל־כַּשְׂפֵּיכֶם אֲשֶׁר־הֵם אִמְרֵי אֱלֹהִים לֹא־תַעֲבֹדוּ אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל : (י) כִּי שִׁקָּר הֵם נְבִאִים לָכֵן לִמְעַן הִרְחִיק אֶתְכֶם מֵעַל אֲדַמְתְּכֶם וְהִדַּחְתִּי אֶתְכֶם וְאֶבְדַּתֶּם :

(יב) וְאֶל־צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה דִּבַּרְתִּי כְּכֹל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר הֲבִיאוּ אֶת־צְנֹאוֹרֵיכֶם בְּעַל מֶלֶךְ־בָּבֶל וְעַבְדּוּ אֹתוֹ וְעַמּוֹ וְחָיו : (יג) לָמָּה תָמוּתוּ אֶתְּהָ וְעַמְּךָ בְּחָרָב בְּרָעַב וּבְדָבָר בְּאִשֶׁר דָּבַר יְקֹקֵק אֶל־הַגּוֹי אֲשֶׁר לֹא־יַעֲבֹד אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל : (יד) וְאֶל־תִּשְׁמְעוּ אֶל־דְּבָרֵי הַנְּבִאִים הָאִמְרֵים אֲלֵיכֶם לֵאמֹר לֹא תַעֲבֹדוּ אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל כִּי שִׁקָּר הֵם נְבִאִים לָכֵן : (טו) כִּי לֹא שָׁלַחְתִּים נֹאֵם יְקֹקֵק וְהֵם נְבִאִים בְּשֵׁמִי לְשִׁקָּר לִמְעַן הִדַּחְתִּי אֶתְכֶם וְאֶבְדַּתֶּם אֹתָם וְהַנְּבִאִים הַנְּבִאִים לָכֵן :

6 פרק כ"ח

(א) וַיְהִי בַשָּׁנָה הַהִיא בְּרֵאשִׁית מַמְלַכַת צִדְקִיָּה מֶלֶךְ־יְהוּדָה בַּשָּׁנָה הַרְבֵּעִית בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי אָמַר אֵלַי חֲנַנְיָה בֶרֶעִזוֹר הַנְּבִיא אֲשֶׁר מַגְבְּעוֹן בְּבֵית יְקֹקֵק לְעֵינַי הַכְּהֵנִים וְכָל־הָעָם לֵאמֹר :

7 יחזקאל יז

(יב) אֲמַרְנָא לְבֵית הַמְּרִי הֲלֹא יָדַעְתֶּם מֵהָאֵלֶּה אֲמַר הִנֵּה־בָא מֶלֶךְ־בָּבֶל רְוֵשְׁלָם וַיִּקְח אֶת־מֶלְכָּהּ וְאֶת־שָׂרֶיהָ וַיָּבֵא אוֹתָם אֵלָיו בְּבָלָה : (יג) וַיִּקְח מִזֶּרַע הַמְּלוּכָה וַיִּכְרֹת אֹתוֹ בְּרִית וַיָּבֵא אֹתוֹ בְּאֵלָה וְאֶת־אֵילֵי הָאָרֶץ לָקַח : (יד) לְהִיּוֹת מִמְּלַכָּה שְׂפֹלָה לְבִלְתִּי הַתְּנַשָּׂא לְשִׁמּוֹר אֶת־בְּרִיתוֹ לְעַמְּדָה : (טו) וַיִּמְרֹדְבוֹ לְשַׁלַּח מִלְּאֲכָלוֹ מִצְרוֹם לְתַתְּלוֹ סוּסִים וְעַם־רַב הַיִּצְלַח הַיִּמְלֵט הַעֲשִׂיהָ אֵלֶּה וְהַפֹּר בְּרִית וְנִמְלַט : (טז) חִי־אֲנִי נֹאֵם אֲדַגֵּי יְקֹקֵק אִם־לֹא בְּמִקוֹם הַמֶּלֶךְ הַמְּמֻלְכָּה אֹתוֹ אֲשֶׁר בָּזָה אֶת־אֱלֹהֵיוֹ וְאֲשֶׁר הִפְרָ אֶת־בְּרִיתוֹ אֹתוֹ בְּתוֹד־בָּבֶל יָמוּת : (יז) וְלֹא בְחִיל גְּדוֹל וּבִקְהַל רַב

mighty army and great company help him in the war, when they cast up mounds and build forts, to cut off many persons. (18) For he has despised the oath by breaking the covenant; and behold, he had given his hand, and yet has done all these things; he shall not escape.' (19) Therefore thus says Hashem Elohim, 'As I live, surely it is My oath that he has despised, and My covenant that he has broken, I will even bring it on his own head. (20) I will spread My net on him, and he shall be taken in My snare, and I will bring him to Babylon, and will enter into judgment with him there for his trespass that he has trespassed against Me. (21) All his fugitives in all his bands shall fall by the sword, and those who remain shall be scattered toward every wind; and you shall know that I, Hashem, have spoken it.'

Rashi Brieshit 1:1

IN THE BEGINNING — Rabbi Isaac said: The Torah which is the Law book of Israel should have commenced with the verse (Exodus 12:1) "This month shall be unto you the first of the months" which is the first commandment given to Israel. What is the reason, then, that it commences with the account of the Creation? Because of the thought expressed in the text (Psalms 111:6) "He declared to His people the strength of His works (i.e. He gave an account of the work of Creation), in order that He might give them the heritage of the nations." For should the peoples of the world say to Israel, "You are robbers, because you took by force the lands of the seven nations of Canaan", Israel may reply to them, "All the earth belongs to the Holy One, blessed be He; He created it and gave it to whom He pleased. When He willed He gave it to them, and when He willed He took it from them and gave it to us" (Yalkut Shimoni Exodus 12:2).

Yirmiyahu 29

(1) Now these are the words of the letter that Jeremiah the prophet sent from Jerusalem to the remainder of the elders of the captivity, and to the priests, and to the prophets, and to all the people, whom Nebuchadnezzar had carried away captive from Jerusalem to Babylon, (2) after Jeconiah the king, and the queen mother, and the eunuchs, and the princes of Judah and Jerusalem, and the craftsmen, and the smiths had departed from Jerusalem, (3) by the hand of Elasah the son of Shaphan, and Gemariah the son of Hilkiyah, whom Zedekiah king of Judah sent to Babylon to Nebuchadnezzar king of Babylon, saying, (4) "Thus says Hashem of Hosts, the God of Israel, to all the captivity, whom I have caused to be carried away captive from Jerusalem to Babylon. (5) 'Build houses, and dwell in them; and plant gardens, and eat their fruit. (6) Take wives, and father sons and daughters; and take wives for your sons, and give your daughters to husbands, that they may bear sons and daughters; and multiply there, and don't be diminished. (7) Seek the peace of the city where I have caused you to be carried away captive, and pray to Hashem for it; for in the peace of it shall you have peace. (8) For thus says Hashem of Hosts, the God of Israel, 'Don't let your prophets who are in your midst and your diviners deceive you; do not heed your dreams which you cause to be dreamed. (9) For they prophesy falsely to you in My name. I have not sent them,' says Hashem. (10) For thus says Hashem, 'After seventy years are accomplished for Babylon, I will visit you, and perform My good word toward you, in causing you to return to this place. (11) For I know the thoughts that I think toward you,' says Hashem, 'thoughts of peace, and not of evil, to give you hope in your latter end. (12) You shall call on Me, and you shall go and pray to Me, and I will listen to you. (13) You shall seek Me, and find Me, when you shall search for Me with all your heart. (14) I will be found by you,' says Hashem, 'and I will turn again your captivity, and I will gather you from all the nations, and from all the places where I have driven you,' says Hashem; 'and I will bring you again to the place from where I caused you to be carried away captive.'" (15) "Because you have said, 'Hashem has raised us up prophets in Babylon;

יעשה אותו פרעה במלחמה בשפך סללה ובבנות דיק להכרית נפשות רבות : (יח) ובזה אלה להפרי ברית והנה נתן ידו וכל אלה עשה לא ימלט : ס
(יט) לכן כה אמר אדני יקוק חיאני אס לא אלתל אשר בזה ובריתי אשר הפיר ונתתיו בראשו : (כ) ופרשתי עליו רשתי ונתפש במצודתי והביאותיהו בבלה ונשפטתי אתו שם מעלו אשר מעלבי : (כא) ואת כל מברחיו בכלאגפיו בחרב יפלו והנשארים לכל רוח יפרשו וידעתם כי אני יקוק דברתי : ס

8 רש"י בראשית א:

בראשית אמר רבי יצחק לא היה צריך להתחיל את התורה אלא מהחדש הזה לכם, שהיא מצנה ראשונה שנוצטוו בה ישראל, ומה טעם פתח בבראשית? משום כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים (תהילים קי"א), שאם יאמרו אומות העולם לישראל לסטים אתם, שכבשתם ארצות שבעה גוים, הם אומרים להם כל הארץ של הקב"ה היא, הוא בראה ונתנה לאשר ישר בעיניו, ברצונו נתנה להם, וברצונו נטלה מהם ונתנה לנו:

9 ירמיהו כט

(א) ואלה דברי הספר אשר שלח ירמיה הנביא מירושלם אל יתר זקני הגולה ואלה הכהנים ואלה הנביאים ואל כל העם אשר הגלה נבוכדנאצר מירושלם בבלה : (ב) אחרי צאת כנניה המלך והגבירה והסריסים שרי יהודה וירושלם והחרש והמסגר מירושלם : (ג) ביד אלעשה ברשון וגמריה ברחלקיה אשר שלח צדקיה מלך יהודה אל נבוכדנאצר מלך בבל בבלה לאמר : ס
(ד) כה אמר יקוק צבאות אלהי ישראל לכל הגולה אשר הגלית מירושלם בבלה : (ה) בניו בתים וישבו ונטעו גנות ואכלו את פרונו : (ו) קחו נשים והולידו בנים ובנות וקחו לבנים נשים ואת בנותיכם תנו לאנשים ותלדנה בנים ובנות וירבו שם ואל תמעטו : (ז) ודרשו את שלום העיר אשר הגלית אתכם שמה והתפללו בעדה אליקוק כי בשלומה יהיה לכם שלום : פ
(ח) כל כה אמר יקוק צבאות אלהי ישראל אל ישיאו לכם נביאיכם אשר בקרבכם וקסמיכם ואל תשמעו אל חלמותיכם אשר אתם מחלמים : (ט) כי בשקר הם נבאים לכם בשמי לא שלחתיים נאם יקוק : ס
(י) כי כה אמר יקוק כי לפי מלאת לבבל שבעים שנה אפקד אתכם והקמתי עליכם את דברי הטוב להשיב אתכם אל המקום הזה : (יא) כי אנכי ידעתי את המחשבת אשר אנכי חושב עליכם נאם יקוק מחשבות שלום ולא לרעה לתת לכם אחרית ותקוה : (יב) וקראתם אתי והלכתם והתפללתם אלי ושמעתי אליכם : (יג) ובקשתם אתי ומצאתם כי תדרשני בכל לבבכם : (יד) ונמצאתי לכם נאם יקוק ושבתתי את שבותכם וקבצתי אתכם מפלה גוים ומפלה מקומות אשר הדחת אתכם שם נאם יקוק והשבתי אתכם אל המקום אשר הגלית אתכם משם : (טו) כי אמרתם הקים לנו יקוק נבאים בבלה : ס

Psalm 137

1 By the rivers of Babylon, there we sat down, yea, we wept, when we remembered Zion. 2 Upon the willows in the midst thereof we hanged up our harps. 3 For there they that led us captive asked of us words of song, and our tormentors asked of us mirth: 'Sing us one of the songs of Zion.' 4 How shall we sing the LORD'S song in a foreign land? 5 If I forget thee, O Jerusalem, let my right hand forget her cunning. 6 Let my tongue cleave to the roof of my mouth, if I remember thee not; if I set not Jerusalem above my chiefest joy.

7 Remember, O LORD, against the children of Edom the day of Jerusalem; who said: 'Raze it, raze it, even to the foundation thereof.' 8 O daughter of Babylon, that art to be destroyed; happy shall he be, that repayeth thee as thou hast served us. 9 Happy shall he be, that taketh and dasheth thy little ones against the rock.

Ovadia 1

1 The vision of Obadiah. Thus saith the Lord GOD concerning Edom: We have heard a message from the LORD, and an ambassador is sent among the nations: 'Arise ye, and let us rise up against her in battle.'

11 In the day that thou didst stand aloof, in the day that strangers carried away his substance, and foreigners entered into his gates, and cast lots upon Jerusalem, even thou wast as one of them. 12 But thou shouldest not have gazed on the day of thy brother in the day of his disaster, neither shouldest thou have rejoiced over the children of Judah in the day of their destruction; neither shouldest thou have spoken proudly in the day of distress. 13 Thou shouldest not have entered into the gate of My people in the day of their calamity; yea, thou shouldest not have gazed on their affliction in the day of their calamity, nor have laid hands on their substance in the day of their calamity. 14 Neither shouldest thou have stood in the crossway, to cut off those of his that escape; neither shouldest thou have delivered up those of his that did remain in the day of distress. 15 For the day of the LORD is near upon all the nations; as thou hast done, it shall be done unto thee; thy dealing shall return upon thine own head. 16 For as ye have drunk upon My holy mountain, so shall all the nations drink continually, yea, they shall drink, and swallow down, and shall be as though they had not been.

Yechekel 25

(1) The word of Hashem came to me, saying, (2) "Son of man, set your face toward the children of Ammon, and prophesy against them, (3) and tell the children of Ammon, 'Hear the word of Hashem Elohim. Thus says Hashem Elohim, 'Because you said, 'Aha, against My sanctuary, when it was profaned; and against the land of Israel, when it was made desolate; and against the house of Judah, when they went into captivity, (4) therefore, behold, I will deliver you to the children of the east for a possession, and they shall set their encampments in you, and make their dwellings in you. They shall eat your fruit, and they shall drink your milk.

(5) I will make Rabbah a stable for camels, and the children of Ammon a resting place for flocks, and you shall know that I am Hashem. (6) For thus says Hashem Elohim, 'Because you have clapped your hands, and stamped with the feet, and rejoiced with all the disdain of your soul against the land of Israel; (7) therefore, behold, I have stretched out My hand on you, and will deliver you for a spoil to the nations; and I will cut you off from the peoples, and I will cause you to perish out of the countries. I will destroy you; and you shall know that I am Hashem.'"

(8) Thus says Hashem Elohim, "Because Moab and Seir say, 'Behold, the house of Judah is like all the nations;' (9) therefore, behold, I will open the side of Moab from the cities, from his cities which are on his frontiers, the glory of the country, Beth Jeshimoth, Baal Meon, and Kiriathaim, (10) to the children of the east, to go against the children of Ammon; and I will give them for a possession, that the children of Ammon may not be remembered among the nations. (11) And I will execute judgments on Moab; and they shall know that I am Hashem."

(12) Thus says Hashem Elohim, "Because Edom has dealt against the house of Judah by taking vengeance, and has greatly offended, and revenged himself on them; (13) therefore thus says Hashem Elohim, 'I will stretch out My hand on Edom, and will cut off man and animal from

10. תהלים קלז

(א) על נהרות בבל ישבנו עם ישבנו גם כִּיננו בְּזַכְרֵנו אֶת־צִיּוֹן : (ב) על עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ תִּלְיֵנו כְּנֹרֹתֵינוּ : (ג) כִּי שָׁם שָׁאֲלוּנו שׁוֹבֵינו דְּבַר־י שִׁיר וְתוֹלְדֵינו שְׂמִיחָה שִׁירו לָנו מִשִׁיר צִיּוֹן : (ד) אֵיךְ נִשְׁיֵר אֶת־ שִׁיר־יִקְוֶה לַעַל אֲדַמַּת נֶגֶר : (ה) אִם־אֶשְׁכַּחךָ יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יִמְיָנִי : (ו) תִּדְבַּק־לְשׁוֹנִי לַחֲפֵי אִסְלָא אֲזַכְרָכִי אִם־לֹא אֲעֲלֶה אֶת־ יְרוּשָׁלַם לַעַל רֹאשׁ שְׂמִיחָתִי :

(ז) זָכַר יִקְוֶה לְבִנְי אֲדוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוֹן עָרוֹ עַד הַיְסוּד בָּהּ : (ח) בְּתִבְבֵּל הַשְׂדוּדָה אֲשֶׁר־י שִׁישְׁלִם־לָךְ אֶת־ זְמוּלָךְ שְׂגִמְלַת לָנוּ : (ט) אֲשֶׁר־י שְׂיֵאֲחֹז וְנִפְּץ אֶת־עַלְלֵיךָ אֶל־ הַסֶּלַע :

11. עובדיה א

(א) חֲזוֹן עֲבַדְיָה כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְקוֹק לְאֲדוֹם שְׂמוּעָה שְׂמַעְנוּ מֵאֵת יְקוֹק וְצִיר בְּגוֹיִם שִׁלַּח קוֹמוּ וְנִקְוֶמָה עֲלֶיהָ לְמַלְחָמָה :

(יא) בְּיוֹם עֲמַדְךָ מִנְגִיד בְּיוֹם שְׁבוֹת זָרִים חִילוּ וְנִכְרִיִם בָּאוּ שְׁעָרָיו וְעַל־יְרוּשָׁלַם יָדוּ גוֹרָל גַּם־אֶתָּה כְּאֶתְךָ מֵהֶם : (יב) וְאֶל־תִּרְא בְּיוֹם־ אַחִיד בְּיוֹם נִכְרוּ וְאֶל־תִּשְׂמַח לְבַנְי־הַיְהוּדָה בְּיוֹם אַבְדָם וְאֶל־תִּגְדֵּל פִּיךָ בְּיוֹם צָרָה : (יג) אֶל־תִּבְוֹא בְּשַׁעֲרַעֲמֵל בְּיוֹם אִידָם אֶל־תִּרְא גַם־אֶתָּה בְּרַעְתּוֹ בְּיוֹם אִידוֹ וְאֶל־תִּשְׁלַחְנָה בְּחִילוֹ בְּיוֹם אִידוֹ : (יד) וְאֶל־תַּעֲמֵד עַל־הַפָּרֶק לְהִכְרִית אֶת־פְּלִיטָיו וְאֶל־תִּסְגֵּר שְׂרִידָיו בְּיוֹם צָרָה : (טו) כִּי־קִרְבוּ יוֹם־יְקוֹק עַל־כָּל־הַגּוֹיִם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ יַעֲשֶׂה לָּךְ גַּמְלָךְ יָשׁוּב בְּרֹאשְׁךָ : (טז) כִּי כַּאֲשֶׁר שְׁתִּיתֶם עַל־הָרַ קַדְשֵׁי יִשְׁתּוּ כָּל־הַגּוֹיִם תִּמְיֵד וְשְׁתּוּ וְלַעוּ וְהָיוּ כְּלֹא הָיוּ :

12. יחזקאל כה

(א) וַיְהִי דְבַר־יְקוֹק אֵלַי לֵאמֹר : (ב) בְּרֹאשֵׁי שָׁמַיִם פָּנִיךָ אֶל־בְּנֵי עַמּוֹן וְהִנְבֵּא עֲלֵיהֶם : (ג) וְאָמַרְתָּ לְבְנֵי עַמּוֹן שְׂמַעוּ דְבַר־אֲדֹנָי יְקוֹק כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְקוֹק יַעַן אֲמַרְתֶּם הָאֵח אֶל־מִקְדָּשִׁי כִּי־נִחַל וְאֶל־ אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל כִּי נִשְׁמָה וְאֶל־בַּיִת יְהוּדָה כִּי הִלְכוּ בְּגוֹלָה : (ד) לָכֵן הִנְנִי לֹתֵיךְ לְבַנְי־קָדָם לְמוֹרְשָׁה וְיִשְׁבוּ טִירוֹתֵיהֶם בְּךָ וְנִתְּנוּ בְּךָ מִשְׁכְּנֵיהֶם הֵמָּה יֵאָכְלוּ פֶרֶךְ וְהֵמָּה יִשְׁתּוּ חֶלְבִיךָ : (ה) וְנִתְּתִי אֶת־ רֶבֶךָ לְנוֹה גְמֵלִים וְאֶת־בְּנֵי עַמּוֹן לְמַרְבָּצֵי־צֹאן וְיַדְעֹתֶם כִּי־אֲנִי יְקוֹק : ס

(ו) כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְקוֹק יַעַן מַחֲצֵךְ יָד וְרַקְעָךָ בְּרַגְלֶךָ וְתִשְׂמַח בְּכָל־שְׂאֵטָךָ בְּנִפְשׁ אֶל־אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל : (ז) לָכֵן הִנְנִי נֹטִיתִי אֶת־ יָדִי עֲלֶיךָ וְנִתְּתִיךָ לְבַג לְבָא לְגוֹיִם וְהִכְרַתִּיךָ מִן־הָעַמִּים וְהִאֲבִדְתִּיךָ מִרְהַצְרֹת אֲשֶׁמִּידֶךָ וְיַדְעֶתָ כִּי־אֲנִי יְקוֹק : ס

(ח) כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְקוֹק יַעַן אָמַר מוֹאָב וְשַׁעִיר הִנֵּה כָּל־הַגּוֹיִם בַּיִת יְהוּדָה : (ט) לָכֵן הִנְנִי פֹתֵחַ אֶת־פֶּתַח מוֹאָב מִהַעֲרִים מִעָרָיו מִקְצָהוּ צְבִי אֲרָץ בַּיִת הַיְשִׁימוֹת בַּעַל וְקִרְיַת־מֵמָה : (י) לְבַנְי־קָדָם עַל־בְּנֵי עַמּוֹן וְנִתְּתִיךָ לְמוֹרְשָׁה לְמַעַן לֹא־תִזְכַּר בְּנֵי־עַמּוֹן בְּגוֹיִם : (יא) וּבְמוֹאָב אֲעֲשֶׂה שְׁפָטִים וְיַדְעוּ כִּי־אֲנִי יְקוֹק : ס

(יב) כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְקוֹק יַעַן עֲשׂוֹת אֲדוֹם בְּנִקְם בְּנִקְם לְבַיִת יְהוּדָה וַיֵּאֲשֻׁמוּ אֲשׁוּם וְנִקְמוּ בָהֶם : (יג) לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְקוֹק וְנִטְוִיתִי יָדִי עַל־אֲדוֹם וְהִכְרַתִּי מִמֶּנָּה אֲדָם וּבְהֵמָּה וְנִתְּתִיךָ חֶרֶב מִתִּמְוֹן וְיִדְנָה בְּחָרֵב וְפָלוּ : (יד) וְנִתְּתִי אֶת־נִקְמָתִי בְּאֲדוֹם בְּיַד עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְעָשׂוּ בְּאֲדוֹם כַּאֲפִי וְכַחֲמִתִּי וְיַדְעוּ אֶת־נִקְמָתִי נֹאֵם אֲדֹנָי יְקוֹק : פ

it; and I will make it desolate from Teman; even to Dedan shall they fall by the sword. (14) I will lay My vengeance on Edom by the hand of My people Israel; and they shall do in Edom according to My anger and according to My wrath; and they shall know My vengeance," says Hashem Elohim.

Yechezkel 26

(1) It happened in the eleventh year, in the first day of the month, that the word of Hashem came to me, saying, (2) "Son of man, because Tyre has said against Jerusalem, 'Aha, she that was the gate of the peoples is broken; she is turned to me; I shall be replenished, now that she is laid waste,' (3) therefore thus says Hashem Elohim, 'Behold, I am against you, Tyre, and will cause many nations to come up against you, as the sea causes its waves to come up. (4) They shall destroy the walls of Tyre, and break down her towers. I will also scrape her dust from her, and make her a bare rock. (5) She shall be a place for the spreading of nets in the midst of the sea; for I have spoken it,' says Hashem Elohim; 'and she shall become a spoil to the nations. (6) Her daughters who are in the field shall be slain with the sword; and they shall know that I am Hashem.'

13. יחזקאל כו

(א) ויהי בעשתיעשרה שנה באחד לחדש הנה דבר יקוק אלי לאמר: (ב) בראדס יען אשר אמרה צר על ירושלים האח נשברה דלתות העמים נסבה אלי אמלאה החרבה: (ג) לכן זה אמר אדני יקוק הנני עליך צר והעליתי עליך גוים רבים כהעלות הים לגליו: (ד) ושחתו חמות צר והרסו מגדליה וסחיתי עפרה ממנה ונתתי אותה לצחית סלע: (ה) משטח חרמים תהיה בתוך הים כי אני דברתי נאם אדני יקוק והיתה לבז לגוים: (ו) ובנותיה אשר בשדה בחרב תהרגנה וידעו כי אני יקוק: פ